

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovarsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 4. decembra 2012 trestnej veci vyžiadanej osoby **T. M.** v štádiu predbežného vyšetrovania v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, **o sťažnosti vyžiadanej osoby T. M.** proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 15. novembra 2012, sp. zn. 5Ntc 9/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. **sťažnosť vyžiadanej osoby T. M. z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave **uznesením** z 15. novembra 2012, sp. zn. 5Ntc 9/2012, podľa § 15 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len zákon č. 154/2010 Z. z.) **vzal do predbežnej väzby slovenského občana T. M., nar. X. v G., bytom S. č. X., Slovenská republika, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby v Leopoldove** s tým, že väzba začala 13. novembra 2012 od 12.25 hod.

Proti tomuto uzneseniu, ktoré bolo zaslané všetkým procesným stranám podala vyžiadaná osoba, T. M. (ďalej len T. M.), ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú písomne odôvodnila prostredníctvom obhajkyne. Odôvodnil ju tým, že uvedené uznesenie považuje za nezákonné a preto žiada, aby bolo zrušené a aby bol z väzby prepustený na slobodu. Poukázal na ustanovenie § 15 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. a na to, že originál európskeho zatýkacieho rozkazu nebol zabezpečený a konalo sa len na základe návrhu krajského prokurátora na jeho vzatie do väzby. Zadržaný bol doma – v mieste bydliska, kde sa stále zdržuje. Nevedel, že je na jeho osobu vydaný európsky zatýkací rozkaz, ale vedel, že poškodený J. S. je zranený. Už pri výsluchu na krajskom súde uviedol, že je ochotný sa dostaviť na úkony v Nemecku, aby sa mohol účinne obhajovať, pretože sa žiadnej trestnej

činnosti nedopustil. Poškodený je z rodiny a policajtom v Nemecku vedel označiť presnú adresu, kde sa zdržuje. Tí ho mohli na výsluch, respektíve na úkony vo vyšetrovaní predvolať úradnou cestou a preto považuje vydanie zatýkacieho rozkazu za nezákonné. Podľa jeho názoru mu polícia v Spolkovej republike Nemecko mala najskôr doručiť predvolanie na výsluch a až v prípade, ak by bolo doručenie zmarené, alebo by sa úmyselne nedostavil na úkon, by bolo na mieste vydať európsky zatýkací rozkaz, z ktorého by vyplynulo, že sa vyhýba trestnému konaniu. Predbežná väzba je u neho nezákonná, lebo nie je potrebné zabezpečiť jeho prítomnosť na území Slovenskej republiky, pretože jeho pobyt je známy, na adrese trvalého bydliska sa zdržiava stále a je tak k dispozícii orgánom činným v trestnom konaní na Slovensku, ako aj v Spolkovej republike Nemecko. Dôvody sťažnosti boli na vedomie zaslané prokurátorovi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorému bol spis so sťažnosťou T. M. predložený 22. júna 2012 preskúmal podľa § 192 Tr. por. správnosť výrokov, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a zistil, že **sťažnosť T. M. nie je dôvodná.**

Z predloženého spisu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Ntc 9/2012 vyplýva, že Krajskej prokuratúre v Trnave bol dňa 13. marca 2012 z Národnej ústredne SIRENE doručený formulár typu A a M z 1. novembra 2012 pod č. 2012 0016374706 KARA, z ktorého je zrejmé, že Miestny súd Nürnberg, Spolková republika Nemecko vydal 11. októbra 2012 pod sp. zn. 58 GS 10305/12, európsky zatýkací rozkaz na občana Slovenskej republiky T. M., ktorý je stíhaný pre spolupáchateľstvo na pokuse trestného činu zabitia a ťažkého ublíženia na zdraví podľa § 212 (1), 224 (1), 22, 23, 25 (2), 52 Nemeckého trestného zákona na skutkovom základe, že dňa 24. júla 2012 v meste Nürnberg spolu s N. M. bez zjavnej príčiny napadli osobu menom J. S. tak, že ho udierali päťami a železnou tyčou, okrem iných zranení poškodený utrpel život ohrozujúcu viacnásobnú fragmentovú zlomeninu ľavej spánkovej kosti s následným vniknutím fragmentu do lebečnej dutiny, pričom poškodený prežil iba vďaka rýchlemu zdravotníckemu zákroku.

Zo záznamu o zadržaní je zrejmé, že k zákonnému obmedzeniu osobnej slobody T. M. došlo 13. novembra 2012 o 10.25 hod. v S., okr. G. na základe predmetného európskeho zatýkacieho rozkazu č. 58 GS 10305/12, z 11. októbra 2012. Opatrením predsedu senátu Krajského súdu v Trnave zo 14. novembra 2012, sp. zn. 5Ntc 9/2012, bola T. M. ustanovená

obhajkyňa JUDr. Z. C.. Dňa 15. novembra 2012 predseda senátu uvedeného súdu T. M. vypočul a tento vypovedal, že o vydaní európskeho zatýkacieho rozkazu nevedel. Podľa jeho názoru malo ísť o jeho brata N. M., ktorý sa skutku dopustil sám. Poškodený S. ich nútil, aby kradli, pritom im hrozil, že ak to nebudú robiť tak ich zabije a bol pod vplyvom drog. Po vyhlásení uznesenia o jeho vzatí do predbežnej väzby podal sťažnosť. Prítomný prokurátor sa práva na podanie sťažnosti vzdal. Napadnuté uznesenie bolo zaslané všetkým procesným stranám.

Pre úplnosť treba uviesť, že 26. novembra 2012 bol Krajskej prokuratúre v Trnave zaslaný originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do slovenského jazyka a preto prokurátor podal 27. novembra 2012 návrh na vzatie T. M. do vydávacej väzby podľa § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze, o ktorom súd ešte nerozhodol. V tomto európskom zatýkacom rozkaze, v bode I. je vyznačený trestný čin vraždy a vážneho ublíženia na zdraví s trestnou sadzbou do 15 rokov. V súčasnosti prokurátor naďalej vykonáva predbežné vyšetrovanie potrebné pre konečné rozhodnutie o vydaní, resp. nevydaní vyžiadanej osoby.

Prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého uznesenia správne poukázal na to, z akých dôvodov bolo potrebné zabezpečiť prítomnosť vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky práve s poukazom na ustanovenie § 15 ods. 1 zákona č. 154/2010, ako aj na to, že v danom prípade sú splnené všetky zákonné podmienky pre takýto postup.

Z toho dôvodu sa najvyšší súd stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a v celom rozsahu naň odkazuje.

V súčasnom štádiu konania súdu pri rozhodovaní o predbežnej väzbe neprislúcha skúmať dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba vyžiadaná, ale ani správnosť použitej právnej kvalifikácie podľa práva štátu pôvodu. Uvedené skúma až pri rozhodovaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 22 ods. 3 – 5 a § 23 zákona č. 154/2010 Z. z.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 4. decembra 2012

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil : JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová